

Om Afkortning i Straffen som Godtgørelse for udstaaet Varetægtsarrest.

Af Olaf Haack.

Da jeg i Tidsskriftets 3' Aargang, 2' Hæfte, behandlede dette Emne, var jeg ubekendt med, at Østrig allerede har indført den i Udkastet til dets nye Straffelov foreslaede Afkortningsregel. Dette er sket ved en Lov af 20. Juli 1912, der som Ændring i Straffeloven af 1852 bestemmer: »Die Verwahrungshaft und Untersuchungshaft, die der Verurteilte vor der Verkündigung des Urteils erster Instanz erlitten hat, ist auf Freiheitsstrafen und Geldstrafen anzurechnen, soweit der Verurteilte sie nicht verschuldet hat.« Her hjemles altsaa for den for Dommen i 1ste Instans udstaaede Varetægtsarrest, der ikke er forarsaget ved den sigtedes eget Forhold, en obligatorisk Afregning. Hertil er yderligere kommet en Lov af 11. Juli 1913, der som Tilføjelse til og Ændring i Straffeprocessordeningen dels tillader Appel med Hensyn til den idømte Straf, naar det drejer sig om Varetægtsarrests Afregning, dels fastsætter følgende: »Die Zeit, welche der Verurteilte seit der Verkündigung des Urteils erster Instanz in Haft zubrachte, ist insoweit auf Freiheits- und Geldstrafen anzurechnen, als der Eintritt der Strafe durch von dem Willen des Verurteilten unabhängige Umstände, insbesondere auch durch Ergreifung eines Rechtsmittels von Seite solcher Personen verzögert wurde, die hierzu auch gegen seinen Willen berechtigt waren. Die

Gram fremdragne, førnævnte Højesteretsdom om de stjaalne 2 Sukkerrør — bevirket, at Finansministeren nu har ment det uforsvarligt længere at bibeholde den nuværende Tingenes Tilstand, hvorfor et Forslag til Anordning, baseret paa Straffeloven af 1866 med de af de særlige vestindiske Forhold paakrævede Ændringer, er udarbejdet i Finansministeriet og tilsendt Øernes Guvernør til Forelæggelse for Kolonialraadene i Vinter. Der er saaledes glædelig Udsigt til en højst paakrævet Reform paa dette Omraade; hvis den paaklagede An. af 1912 for en Del har givet Stødet hertil, har den dog i alle Fald udrettet noget godt.